

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 august 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 34:2-9**: „*Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți („cei smeriți” – lb. germ.) și să se bucure. Înălțați pe Domnul împreună cu mine. Să laudăm cu toții Numele Lui! Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine.*

Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El! Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!”.

Domnului Dumnezeuului nostru Îi suntem mulțumitori din toată inima că am primit har înaintea Lui. Noi putem crede cum zice Scriptura, iar încrederea ne-am pus-o doar în El și știm că niciunul din aceia care și-au pus încrederea în Domnul și Răscumpărătorul nostru nu va rămâne de rușine.

Ieri un frate mi-a dat cinci broșuri care au fost traduse de curând în limba persană, două ale fratelui Branham și trei pe care le-am publicat noi. Cu adevărat Cuvântul Domnului ajunge la toate popoarele și toate limbile, fie vorbit sau în scris. O spunem mângâiați, Dumnezeu a dăruit har pentru aceasta: în toate limbile se traduce și toți de pe întregul pământ află ceea ce face Dumnezeu acum. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii care traduc în cabine. Vestirea este tradusă în direct în cincisprezece limbi diferite și este urmărită de oameni și frați de pe întreg pământul. Doresc să le mulțumesc tuturor fraților de pretutindeni care m-au sunat în această dimineață. Am curajul s-o spun că acest sfârșit de săptămână este unul deosebit. Niciodată nu s-au adunat atât de mulți de pe întregul pământ ca să

asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, Dumnezeu a pus în noi o foame pentru a auzi Cuvintele lui Dumnezeu și de aceea ne-am adunat în acest loc. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți.

Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Dacă mă gândesc, în anul 1969 am fost în locuința consilierului lui Gorbaciov și i-am putut da mărturie despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Am ținut o mare adunare în biserica baptistă de acolo și au venit doi agenți KGB, mi-au strâns mâna și mi-au spus: „Vă mulțumim frumos pentru această predică”. În toate popoarele și în toate limbile, fie în Moscova, Cairo, în Damasc și pe întregul pământ, Dumnezeu a deschis porți și inimi pentru ca să poată fi auzit Cuvântul Domnului. Noi suntem adunați astăzi în acest loc ca să ne adâncim în Cuvânt. Pentru că Domnul nostru a spus: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura*” – aceasta-i cheia: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura*”. Iar în acest loc este important doar un lucru: să credem cum zice Scriptura, să credem ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, prin har. Iar noi prin credință putem crede și prin Duhul lui Dumnezeu ne este descoperit.

Nu demult am citit-o în acest loc, din Mat. 13:51: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri pe care vi le-am spus?*”. Am înțeles noi mesajul? Am fost noi aduși înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său? Vom avea o cercetare a Cuvântului, dar înainte de aceasta permiteți-mi să citesc un pasaj dintr-o predică a fratelui Branham din 12 iunie 1958. Eu am fost în Dallas, Texas, iar conversația pe care am avut-o cu fratele Branham a fost deosebită. El mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Atenție! În această predică din 11 iunie 1958, imediat după introducere, el a spus: „Chiar înainte m-a îmbrățișat un bărbat din Germania. Acolo am avut adunări la care au participat zece, cincisprezece mii de oameni care și-au dedicat viața Domnului în fiecare seară. În total au fost cincizeci de mii”. Apoi fratele Branham a început să vorbească despre lumina supranaturală și a spus următoarele: „Aici este un bărbat din Germania. El a fost prezent acolo când aparatul a fotografiat lumina de trei ori”.

Scumpi frați și surori, chiar și atunci când fratele Branham a ținut adunările din Karlsruhe și Zürich, în rândul de rugăciune se

cobora lumina supranaturală. O dată ea a fost surprinsă de aparatul de fotografiat când el era într-o adunare cu frații slujitori. Voi puteți vedea această fotografie în internet în care este arătat că erau adunați frații slujitori, iar în mijloc îl puteai vedea pe fratele Branham deasupra căruia era o lumină supranaturală strălucitoare. Scumpi frați și surori, eu a trebuit să mă gândesc la aceasta: când Saul era în drum spre Damasc deodată, pe la amiază, o mare lumină din cer a strălucit împrejurul lui. El a căzut la pământ, s-a uitat în sus și a pus întrebarea: „Cine ești, Doamne?” Iar răspunsul care i-a fost dat a fost: „*Eu sunt Isus din Nazaret, pe care-L prigonești*”.

Mă gândesc la 11 iunie 1933. Tot în timpul amiezii, între orele 13-14, fratele Branham era pe cale să boteze a 17-a persoană când a auzit vocea: „«Privește în sus!», «Privește în sus!» Și când m-am uitat în sus, această lumină supranaturală s-a coborât, și din acea lumină supranaturală, vizibilă pentru toți ce prezenți, a răsunat un glas: «Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos»”.

Scumpi frați și surori, Isus Hristos este același ieri, astăzi și în veci. Haideți ca astăzi să cercetăm ceea ce s-a întâmplat la început și apoi ceea ce a fost făgăduit pentru timpul sfârșitului, înaintea revenirii lui Isus Hristos. Dorim să citim câteva versete din Fapte 1 unde avem mărturia că după învierea Sa, Domnul nostru a vorbit cu ucenicii Săi despre Împărăția lui Dumnezeu, timp de patruzeci de zile. Și conform Lc. 24, tot ceea ce a fost spus în cărțile lui Moise, în Proroci și în Psalmi și-a găsit împlinirea. Exact așa se împlinește tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament pentru acest timp.

Citim din Fapte 1:5: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. Ceea ce le-a spus Domnul a fost încununat cu o făgăduință care era scrisă în prorocul Ioel: „*În ultimele zile*”, care tocmai aveau să înceapă în acel timp. Domnul nostru, înaintea ridicării Lui în slavă, le-a spus ultimele cuvinte ucenicilor Săi: „*Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*” (Fapte 1:5). Au trecut doar zece și apoi Duhul Sfânt S-a coborât.

O spunem cu o siguranță absolută: fondarea Bisericii nou testamentare a avut loc într-un mod supranatural, atunci când Duhul Sfânt S-a coborât și primii 120 au fost botezați și umpluți cu Duhul Sfânt. Sub ungerea și călăuzirea Duhului Sfânt, Petru a ținut prima predică spunând cuvintele: „*Pocățiți-vă, întoarceți-vă la Dumnezeu și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, și astfel să confirmați iertarea păcatelor voastre*” (Fapte 2:38). Iertarea are loc prin Sângele Mielului. Dar prin botez noi confirmăm că am murit împreună cu Hristos și împreună cu El suntem îngropați în botez pentru ca după aceea să trăim o viață nouă.

Mai departe în Fapte 1:8 este scris: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Nu doar în Ierusalim, în Iudea sau Samaria, ci tuturor popoarelor și limbilor, până la marginile pământului. Apoi, ca sumar, citim în vers. 11: „*și au zis: «Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer»*”.

Noi o spunem de fiecare dată: tot ceea ce are de-a face cu planul de răscumpărare se petrece întocmai cum este scris. Domnul nostru va reveni. El a înviat și S-a arătat personal ucenicilor și apoi, înaintea ochilor lor a fost ridicat în slavă și va reveni să ne ia Acasă. El S-a dus să ne pregătească un loc și va reveni ca să ne ia cu El, ca acolo unde este El să fim și noi. Revenirea Domnului nostru va fi o realitate divină, schimbarea trupurilor noastre va fi o realitate divină. Nimic nu va fi interpretare, răstălmăcire sau idei proprii. Totul se va petrece întocmai așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

În Fapte 2 avem cuvintele bărbatului lui Dumnezeu al primului ceas. Citim în Fapte 2:23: „*pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege*”.

Ați citit cu atenție? Cu Răscumpărătorul și cu cei răscumpărați s-a întâmplat totul după sfatul hotărât al lui Dumnezeu.

Citim mai departe de la vers. 25-26: „Căci David zice despre El: «Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. De aceea, mi se bucură inima și mi se veselește limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde»”.

Aici avem întreaga mărturie a lucrurilor care s-au petrecut atunci la început. Apoi în a doua predică Petru intră direct în ceea ce ne privește pe noi în acest timp.

Fapte 3:18-19: „Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de învioreare”.

„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele”. Fără pocăință nu este nicio iertare. Duhul lui Dumnezeu trebuie să vină asupra noastră ca să ne cercetăm pe noi înșine. Și câteodată curg și lacrimi și Îl rogi pe Domnul: „Doamne, Te rog iartă-mă!”.

„Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele”. Apoi vers. 20: „și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos”. Acum urmează o făgăduință care ne privește pe noi: „pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime” (vers. 21). Cerul trebuie să-L primească pe Domnul și Răscumpărătorul nostru până la vremile când se va împlini tot ceea ce a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor prorocilor.

Dragi frați și surori, noi trăim în acest timp în care toate aceste versete biblice se împlinesc și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că noi ne aflăm sub răsunetul Cuvântului lui Dumnezeu, auzim toate cuvintele Scripturii, credem din toată inima, recunoaștem ceasul și timpul.

Toți aceia care sunt de prima dată în acest loc și aud de prima dată această vestire să audă. Așa cum firește, viața pe acest pământ începe cu nașterea pământească tot așa viața noastră duhovnicească își are începutul cu nașterea din nou. Dumnezeu ne spune și este scris:

„dacă un om nu se naște din nou, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3:3). Nu este suficient să repeți, spunând: „eu cred mesajul”. Mai întâi noi trebuie să primim iertarea păcatelor, să acceptăm împăcarea cu Dumnezeu, să ne dedicăm viața lui Dumnezeu, să primim o legătură personală cu Dumnezeu. Așa cum a spus Domnul în Ioan 20:17: *„Eu Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”*. Noi suntem născuți din nou prin Duhul și Cuvântul lui Dumnezeu, am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, iar la revenirea lui Hristos noi vom fi schimbați într-un trup de înviere pe care Domnul îl va lua în slavă și noi vom fi asemenea Lui. Pe cât de sigur a venit El la noi în trup de carne și a fost găsit sută la sută ca om, pe atât de sigur vom deveni noi asemenea Lui. De la început răscumpărarea este o lucrare isprăvită a lui Dumnezeu. Dumnezeu a dorit să aibă fii și fiice, și exact aceasta s-a întâmplat prin Isus Hristos, Domnul nostru. Noi am fost înfiați și acum suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acum este important ca noi să primim legătura personală cu Domnul.

M-am gândit la două versete biblice din Vechiul Testament și apoi la ceea ce este scris în Noul Testament. Vă puteți nota. În Vechiul Testament, în Gen. 28 avem o descriere a ceea ce s-a întâmplat atunci cu Iacov. Citim din Gen. 28 de la vers. 10 la 15, unde bărbatul lui Dumnezeu a văzut o scară. Acum citim din Gen. 28:12: *„Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se coborau pe scara aceea”*. Aceasta a fost prima parte, dar apoi citim vers. 13: *„Și (dintr-o dată) Domnul stătea deasupra ei și zicea: «Eu sunt Domnul Dumnezeul tatălui tău Avraam și Dumnezeul lui Isaac. Pământul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale»”*. Apoi citim ce s-a întâmplat mai departe în vers. 14 și mă mișcă foarte mult. La sfârșitul versetului este scris: *„și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta”*. Nu doar Avraam, ci și Isaac și Iacov au avut o legătură personală cu Domnul, ei au avut trăirile lor personale cu Domnul.

În vers. 15 avem scris: *„Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun”*.

Aici noi toți trebuie să subliniem acest lucru: *căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun* („nu te voi părăsi, până nu voi împlini ceea ce ți-am făgăduit” – lb. germ.). Eu voi fi cu tine, nu te voi părăsi, vreau să te aduc înapoi, până când voi împlini tot ceea ce Eu ți-am făgăduit. Scumpi frați și surori, prin scară a fost simbolizat că Dumnezeu a stabilit o legătură de la cer la pământ și de la pământ la cer. Suntem mulțumitori că Dumnezeul nostru a preluat responsabilitatea pentru aceasta, ca să îplinească tot ceea ce El ne-a făgăduit. Apoi avem următoarea trăire personală mântuitoare pe care Iacov a avut-o și este scrisă în Gen. 32. Nu vom citi toate versetele, dar începând de la vers. 22 avem trăirea lui Iacov: că el s-a luptat cu Domnul, a cerut, s-a rugat stăruitor și a spus: „Nu te las până nu mă binecuvântezi!”. Noi toți cunoaștem această trăire a lui Iacov.

Citim din Gen. 32:26: „*Omul acela a zis: «Lasă-Mă să plec, căci se revarsă zorile.» Dar Iacov a răspuns: «Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta»*”.

Frați și surori, o întâlnire personală cu Domnul, trăirea pocăinței, când ne predăm viețile noastre Domnului și știm că începând din acea clipă suntem o proprietate a lui Dumnezeu și am primit trecere înaintea Lui.

Citim vers. 30: „*Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu)*”. Iacov L-a trăit pe Dumnezeu în mod personal. Repetăm vers. 30: „*Iacov a pus locului aceluia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu), «căci», a zis el, «am văzut pe Dumnezeu față în față și totuși am scăpat cu viață»*”.

Când era pe pământ, n-a spus Domnul nostru: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*” (Ioan 14:9)? Domnul a spus aceste lucruri. În Vechiul Testament Dumnezeu S-a descoperit ca Domn; în Noul Testament, Tatăl S-a descoperit în Fiul. Iacov s-a luptat cu Domnul și I-a spus: „*«Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta»*”.

Scumpi frați și surori, și noi trebuie să ajungem în această situație, ca pur și simplu să spunem: „Doamne, nu Te las, nu plec din acest loc până când Tu îmi dăruiești har înaintea Ta, ca să Te trăiesc pe Tine personal”, și după aceea să pot spune: „Acest loc este Peniel. L-am văzut pe Dumnezeu față în Față și am trăit harul lui Dumnezeu”.

Putem citi mai departe: „*Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel*” (vers. 31), și apoi el nu mai era Iacov, ci el era Israel. În acea clipă când Duhul lui Dumnezeu vine asupra noastră și suntem aduși într-o relație cu Domnul și suntem uniți cu El. Și cu adevărat ne luptăm, ne luptăm atât timp până când ceva se petrece cu noi. Iacov înseamnă „înșelător”. Ca dintr-un Iacov să devii un Israel. Acest lucru trebuie să fie rezultatul: să ai o trăire cu Dumnezeu, ca dintr-un Iacov să devii un Israel, dintr-un înșelător să devii un luptător pentru Dumnezeu, unul care L-a trăit pe Dumnezeu.

După aceea, în Noul Testament, mai ales în predica de pe munte avem călăuzirile Domnului nostru. Aceste călăuziri sunt adresate astăzi mai ales celor ce sunt noi în mijlocul nostru, celor tineri și nouă tuturor. În Mat. 7 avem cea mai lungă predică pe care a ținut-o Domnul nostru. Citim câteva versete din Mat. 7:7: „*Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide*”. Tu trebuie să cauți, tu trebuie să bați. Domnul bate la ușa inimii tale, dar apoi vii tu. Este scris: „cine bate i se va deschide; cine caută va găsi”. „*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi*” (Is. 55:6). Veniți la El voi toate marginile pământului.

Citim din Mat. 7:13: „*Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea*”. După aceea în vers. 14 vine direct avertizarea: „*Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află*”. Aici avem tabloul întregii umanități. Largă este calea care duce în nenorocire și întreaga umanitate umblă pe această cale. Dar strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt aceia care găsesc această poartă și pășesc pe calea îngustă care duce la viață. Scumpi frați și surori, de aceea Îi mulțumim Domnului de fiecare dată că El ne-a chemat afară de pe calea largă care duce în nenorocire și ne-a pus pe calea strâmtă. Și cum spune Domnul nostru: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața*” (Ioan 14:6). Cu adevărat să te întorci înapoi la Domnul; și să primim ceea ce El ne-a dăruit prin har.

Putem continua mai departe cu Mat. 7:21 unde este scris: „*Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”. Aici avem un

Cuvânt foarte serios: să devenim împlinitori ai Cuvântului. „În Împărăția cerurilor va intra doar cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”. Nu este suficient să te rogi: „voia Ta să se facă precum în cer așa și pe pământ”. Noi trebuie să ajungem în starea, ca să devină o dorință a inimii noastre: „facă-se voia Ta în viața mea, prin har”. Astfel putem vedea împreună ce este scris mai departe în vers. 22: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»”. Da, oamenii Evangheliei depline își vor ridica vocile, marii evangheliști TV Îi vor spune: „«Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»”. Ei se vor lăuda cu lucruri mari, dar ce le va spune Domnul? „Niciodată nu v-am cunoscut. Nu știu cine sunteți”.

Și acest lucru îl spunem cu o inimă smerită. Este important ca nu să ne jucăm de-a creștinătatea și să ne prezentăm ca oameni renumiți. Ci mai întâi, acela care vestește Cuvântul trebuie să cunoască voia lui Dumnezeu, trebuie să aibă respect față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Spunem și acest lucru: înainte să pot predica Adevărul trebuie ca Adevărul să-mi fie descoperit; înainte să-i pot boteza pe ceilalți în mod biblic mai întâi eu personal trebuie să fiu botezat biblic; înainte să le vestesc celorlalți botezul cu Duhul Sfânt trebuie ca și eu să fiu botezat cu Duhul Sfânt. Prin harul lui Dumnezeu totul trebuie să fie adus înapoi în starea reașezată. Așadar nu: „N-am făcut noi...? N-am făcut noi...?”! Ci voia Ta să se împlinească. Nu cum vreau eu, ci așa cum voiești Tu – aceasta este starea noastră smerită înaintea Feței lui Dumnezeu.

Și acest lucru l-am spus de câteva ori. În Lc. 7:30 este spus că atunci: „Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui Ioan”. Aceea a fost perioada de timp profetică de atunci. Dumnezeu Își împlinea făgăduințele Lui biblice. Ioan nu s-a trimis pe el însuși, ci el era un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Dar cărturarii și fariseii au respins slujba și botezul lui Ioan.

Scumpi frați și surori, dacă apoi însuși Domnul nostru a spus că ei au respins pentru ei înșiși planul de mântuire al lui Dumnezeu, nu l-au urmat prin credință și ascultare și nu s-au lăsat botezați. Atunci ce este astăzi cu toți aceia care, prin neascultare, rămân în învățătura trinitară și în botezul trinitar? Ei toți dau mărturie și spun: „Noi avem crezul din Niceea”. Unde sunt bărbații care au crezul din Ierusalim? Unde sunt bărbații care botează biblic? Poate fi doar așa și se poate întâmpla doar dacă Dumnezeu ne dăruiește har și descoperire. În porunca misionară este vorba despre Numele care este mai presus de orice nume. În Numele Lui, în Numele lui Isus Hristos se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul. Și noi o spunem și mărturisim astăzi că nu este o a doua persoană din Dumnezeire, ci El este Domnul care a umblat deja în Grădina Edenului, a vorbit cu toți prorocii, S-a luptat cu Iacov, care a venit la Avraam și S-a așezat sub stejarii lui Mamre și a mâncat și a băut împreună cu Avraam. De aceea în Noul Testament citim de o sută cinci ori despre Domnul și Răscumpărătorul nostru. De o sută cinci ori în Noul Testament, Răscumpărătorul este denumit ca Domn. În Lc. 2:11 este scris: *„astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”*.

Putem merge prin întregul Testament și putem vedea cum Dumnezeu a încadrat și rânduit totul în Cuvânt. Nimeni nu trebuie să rătăcească. Toți ar putea căpăta orientare în Cuvânt, pot primi învățătura de la Dumnezeu pentru că așa este scris: *„Toți vor fi învățați de Dumnezeu”* (Ioan 6:45). Ce se petrece în aceste adunări? Noi suntem învățați de Dumnezeu, suntem introduși și călăuziți în Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi nu ne referim la fratele Frank, la fratele Branham sau la Pavel, ci în întregime la întregul Cuvânt al lui Dumnezeu și mărturisim că Cuvântul este Adevărul și avem dreptul să primim și acceptăm tot ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, și acest lucru doresc să-l exprim sincer: doresc să-i revăd pe toți care au auzit Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea. Doresc ca toți să primească Sămânța divină neamestecată și ea să răsară în toți. Dar aici este un punct. Toți să priceapă bine că în timpul mesajului de sfârșit sunt două semințe diferite, iar acest lucru îl spun

pe baza unui Cuvânt al Domnului și ceea ce a văzut și fratele Branham. Fratele Branham a văzut că peste țară a venit o secetă și acolo era un mare câmp cu grâu și neghină, și toți strigau. Dintr-o dată a venit o ploaie, iar ploaia a căzut atât peste grâu cât și peste neghină, și toți strigau: „Lăudat să fie Domnul! Lăudat să fie Domnul!”. Dar unde a fost diferența? Sămânța. Diferența era la sămânță. Cain și Abel erau din aceeași mamă; diferența a fost sămânța.

Dar scumpi frați și surori, la sfârșit, înainte ca recolta să fie strânsă în hambar neghina nu va mai fi amestecată printre grâu; nu va mai fi buruiună. Înainte de răpire, la sfârșit, când Dumnezeu va dăruia treziri și înviorări, binecuvântări. Noi trebuie să ne decidem: dăm ascultare tuturor răstălmăcirilor de pe teren sau ascultăm ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Acest lucru îl exprimăm clar și răspicat. Există doar o singură făgăduință: făgăduința revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Nu există nicio făgăduință: „că un proroc se va reîntoarce, va reveni”. Nu! Vă rog pe toți ca să primiți doar Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânță divină și să credeți doar ce spune Scriptura, pentru că la sfârșit va fi descoperit cum este deja scris în Mal. 3:18: „*Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce ce-I slujește doar cu gura*”. De aceea voia lui Dumnezeu să se petreacă în viețile noastre și în Biserica Lui.

Citim din 1 Tim. 6, unde bărbatul lui Dumnezeu a vorbit despre însărcinarea lui. 1 Tim. 6:13-14: „*Te îndemn, înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut acea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca, fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos* („Te îndemn insistent/stăruitor împlinește-ți însărcinarea ireproșabil, pentru ca nimeni să nu te poată acuza de ceva rău, până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos” – trad. Hoffnung für Alle)”.

Gândiți-vă la acest lucru. Acum două mii de ani, bărbatul lui Dumnezeu a scris ceva ce în timpul nostru, înaintea revenirii lui Hristos, trebuie să se împlinească: întregul popor al lui Dumnezeu trebuie să creadă din inimă întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu

așa cum zice Scriptura, pentru că întregul plan al lui Dumnezeu a fost vestit. Aici este scris Cuvântul la timpul hotărât.

Vers. 15-16: *„care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii...”*.

Dragilor, ce mare har! Și cum a spus fratele Branham de repetate ori: Dumnezeu ne-a adus înapoi la Cuvânt, la început, astfel ca vestirea noastră să fie în conformitate de sută la sută cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca sămânța divină de grâu să fie semănată în noi toți. Da, pentru că Domnul nu va avea neghină în răpire, El va secera și va aduna în hambarul Său doar grâul copt. Dragilor, va fi o realitate divină. Pe cât de sigur am semănat noi doar Cuvântul lui Dumnezeu sfânt, curat și veșnic valabil – și până în ziua de astăzi nu am acceptat și nu vom accepta nicio singură răstălmăcire și nici nu am împrăștiat vreo răstălmăcire – pe atât de sigur Își va desăvârși Dumnezeu lucrarea cu aleșii Săi pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Citim Cuvântul din 2 Petru. Toate cuvintele ne ating, toate se potrivesc și toate ne vorbesc. Citim în 2 Pet. 1 de la vers. 3: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești...”*. Este un cadou din partea lui Dumnezeu. *„...ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”*.

Aici avem în fața ochilor ce înseamnă să dezbrăcăm omul vechi, cu toate poftele lui și tot ce aparține de poftele și apucăturile lumești și în adâncul adâncului nostru trebuie să fim înnoiți. Așa cum am citit înainte: largă este calea care duce în nenorocire, dar strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață. Și aici, doar dacă am fost scoși afară din domeniul lumesc și am acceptat și primit făgăduințele lui Dumnezeu și avem parte de natura dumnezeiască și știm: *„voia Ta să se împlănească precum în cer așa și pe pământ”*, pentru ca din inimă să-L rugăm și să-L putem spune: *„voia Ta să se împlănească”*.

Citim acum din 2 Pet. 1:16: „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și revenirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui”.

Pentru mine este ceva prețios că am putut fi martor ocular și am văzut lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în timpul nostru. De câteva ori am spus-o deja în acest loc. Mai ales în rândurile de rugăciune, fratele Branham se ruga pentru fiecare persoană în parte și Domnul îi arăta în viziuni cine sunt persoanele respective, de unde vin ele. Eu v-am citit aici unele din acestea. Când tatăl traducătorului fratelui Branham era în rândul de rugăciune, omul lui Dumnezeu a văzut în viziune oceanul și a spus: „Văd oceanul, văd New Yorkul, văd zgârie norii din New York, văd mașini multe acolo”. Și toți ne gândeam ce vedea fratele Branham. De unde știa el lucrurile? Dumnezeu i le arăta în viziune. Apoi el a spus: „Tu vii din Statele Unite, din New York. Tu ești un predicator în biserica lui Dumnezeu și ai venit în Germania ca misionar”. Noi ne așezam pe scaunele din față, dar trebuia să mă las pe spate din cauza tensiunii care era acolo. Este cu adevărat puternic când trăiești personal și vezi așa ceva.

Ca și Petru putem spune că am cunoscut puterea revenirii Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme. Noi știm ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. El a împlinit făgăduința din Mal. 4:5: „Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare”. Și ceea ce am citit în Fapte 3:21: „pe Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”.

Noi credem că făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate și că devin o realitate divină în fața ochilor noștri; tot ceea ce este scris se împlinește, fie cu Israelul, fie cu Biserica.

Aici Petru încununează Cuvântul pe care l-a vestit cu această afirmație din 2 Pet. 1:18-21: „Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt”.

Cine putea să-i smulgă lui Petru această trăire? El era pe muntele cel sfânt, a văzut norul supranatural și a auzit vocea. Nimeni nu i-o putea lua din interiorul lui. Era o parte a vieții lui spirituale. El a fost martor ocular, a pipăit, a văzut.

Mai departe citim din vers. 19: *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsați luceafărul de dimineață în inimile voastre”*.

Așa cum s-a întâmplat cu Iacov, pentru care s-au ivit zorile și a început o nouă zi. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har pentru ca o nouă zi să înceapă pentru noi, o biruință și o nouă binecuvântare să fie descoperite. Apoi Petru spune mai departe ceva ce pe mine mă bucură peste măsură, vers. 20-21: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură”*.

Nicio o singură tălmăcire, nicio tâlcuire, niciuna! Doar ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Și acest lucru l-am spus deseori. Un testament este încheiat în sine. Noi avem Vechiul și Noul Testament, o unitate în care n-ai voie să introduci nimic, n-ai voie să scoți nimic din el și n-ai voie să-l răstălmăcești.

Citim vers. 21: *„Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”*.

Sub ungerea și călăuzirea Duhului Sfânt, bărbații lui Dumnezeu au vestit Cuvântul, iar noi avem același Cuvânt prin ungerea Duhului Sfânt și prin har ne-a fost descoperit. Până la sfârșit vom spune că nicio prorocie a Scripturii nu permite o interpretare proprie. Credința noastră este ancorată doar în Cuvântul lui Dumnezeu și prin har avem parte de tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Mai întâi citim 2 Pet. 3:2: *„ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri”*.

Avem voie să credem și putem vesti ambele: ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit și lăsat prin apostoli și proroci.

Apoi vers. 9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”*.

Când ultimul va intra ușa va fi închisă, și așa cum este scris, Domnul nostru va reveni cu trâmbița lui Dumnezeu, cu vocea arhanghelului și mai întâi vor învia morții în Hristos, iar noi care suntem în viață vom fi schimbați și împreună vom fi răpiți și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Ferice de toți aceia care sunt invitați în Odaia de nuntă a Mielului. În acea Odaie de nuntă nu vor fi invitați ca oaspeții; acolo nu vor fi oaspeți, ci doar Mireasa Mielului. Mireasa sunt oaspeții și oaspeții sunt Mireasa. Acolo n-avem nevoie de privitori și spectatori. Apoc. 19-8: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat*”. Mirele Își va lua Acasă doar Mireasa Lui. Iar noi, ca Mireasă a Mielului, vom serba nunta Mielului cu Mirele nostru ceresc, prin har.

Și astăzi noi îi invităm pe toți. Mai ales pe toți cei cărora vestirea le este nouă. Cercetați în Scriptură, cercetați în Vechiul și Noul Testament, cercetați, căutați și observați că se întâmplă exact așa cum noi am vestit. Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care sunt astăzi în acest loc, pe cei ce ne ascultă în direct, începând cu Auckland, Noua Zeelandă și pe întreg pământul, din toate popoarele, limbile și națiunile. Fie ca toți să aibă un început nou cu Dumnezeu, să se pocăiască, să intre pe poarta strâmtă, să trăiască harul lui Dumnezeu în mod personal și apoi să fie născuți din nou prin puterea lui Dumnezeu pentru ca să purtăm în noi viață nouă divină, să fim în legătură cu Dumnezeu și să așteptăm ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Să așteptăm și să avem siguranța că se va întâmpla exact așa cum Dumnezeu a zis. Acum la încheiere spunem așa cum i-a fost spus fratelui Branham: „Mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Noi avem acest mesaj și vedem cum se împlinește în fața ochilor noștri. Toți frații din toată Africa, din toată Asia, din întreaga Europă și de pe întregul pământ pot da mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Doar după plecarea Acasă a lui Pavel, a tuturor prorocilor și a fratelui Branham, Evanghelia deplină, Cuvântul original al lui Dumnezeu a fost vestit tuturor popoarelor și limbilor ca mărturie. Și toți aceia care au o ureche să audă, aceia vor auzi ceea ce are de spus Bisericii Duhul.

Încă o dată accentuez pe baza lucrurilor pe care Dumnezeu mi le-a arătat. La sfârșit va fi un câmp de grâu copt peste măsură. Domnul ne va lua Acasă, iar noi vom fi cu El în slavă. Și așa cum este scris: „*Mângâiați-vă, dar, unii pe alții cu aceste cuvinte*” (1 Tes. 4:18). Tot ceea ce se petrece pe pământ, indiferent de necazuri, de încercări, de greutăți, în familii, în căsnicii, la serviciu, fie cu tinerii, fie cu cei în vârstă atunci totul va fi istorie.

Vă rog frumos, încredeți-vă în Domnul! Nu dați înapoi! Prindeți curaj din nou! Domnul este cu voi în orice situație și El vă va da biruința și, triumfători, prin har vom fi cu Domnul nostru. El, Biruitorul Golgotei să dea fiecăruia în parte biruința pe care El ne-a dăruit-o. Lui, Răscumpărătorului nostru, Îi dăm cinstea în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm și cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”. Ne plecăm capetele pentru rugăciune, ne cercetăm înaintea lui Dumnezeu și spunem: O, Doamne, Tu mi-ai vorbit. Eu vin la Tine și doresc ca Tu să mi Te descoperi, să-mi dăruiești har. O, Doamne, dăruiește-mi o trăire nouă cu Tine, dă perdeaua deoparte ca să văd ce a făcut Dumnezeu pe crucea Golgotei pentru mine: iertarea, împăcarea, mântuirea deplină, înfierea – să devenim copii ai lui Dumnezeu. Iubite Domn, dăruiește astăzi har. Fie ca toți să fi auzit, toți să fi înțeles. Fie ca toți să accepte și să primească. Fie ca toți să părăsească calea cea largă, să intre pe poarta cea strâmtă, să meargă pe calea îngustă, să se pocăiască, să-și trăiască iertarea cu Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Împreună laudăm puterea Sângelui noului legământ, laudăm puterea lui Dumnezeu. Minunat și sfânt este Cuvântul! Suntem mulțumitori pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul.

În timp ce rămânem în duh de rugăciune permiteți-mi să pun întrebarea: cine dorește să-și dedice pe deplin viața lui Domnului și să nu facă parte din aceia care apoi vor spune: „Doamne, Doamne, n-am făcut noi..., n-am făcut noi”? Ci ei să facă parte dintre aceia care cred din inimă, acceptă și primesc fiecare Cuvânt și au parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Oricare ar fi necazul nostru de astăzi, noi Îi aducem totul Domnului, fie că sunt necazuri spirituale, necazuri în duh, în suflet, în trup, sau indiferent ce greutate ar fi. Răscumpărarea este pentru întregul om, iar noi prin credință acceptăm și primim tot ceea ce

ne-a dăruit Domnul și Răscumpărătorul nostru. Toți bolnavii, toți cei împovărați și obosiți, toți cei ce sunt chinuiți de Dușman să aibă siguranța că Domnul este aici ca să strige: „Duhul Domnului Dumnezeu Se odihnește peste Mine ca să le vestesc eliberarea celor legați, salvarea celor pierduți și bolnavilor vindecarea”. În rănile Lui suntem vindecați. Primiți-o! Mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. El astăzi ne dăruiește biruința pentru că Cuvântul Lui ni s-a adresat, iar noi l-am acceptat și primit. Exact așa ne vom ruga pentru toți care doresc să aibă o trăire nouă cu Dumnezeu. Ca să putem spune: „S-a meritat să fiu astăzi în acest loc. S-a meritat ca să aud astăzi Cuvântul, să-l cred și să trăiesc binecuvântările lui Dumnezeu”. Cei ce doresc să fie incluși în această rugăciune înaintea tronului harului vă rog ridicați mâna.

Mulțumitori, ne rugăm. Doamne, atotputernicul Dumnezeu, Creatorul cerului și-al pământului, Tu ești Răscumpărătorul nostru. Răscumpărarea isprăvită este desăvârșită, este pentru suflet, duh și trup. Iubite Domn, Te rog confirmă-Ți Cuvântul, confirmă-Ți prezența în mijlocul nostru. Salvează pe cei pierduți, eliberează-i pe cei legați, vindecă-i pe cei bolnavi, dăruiește descoperire prin Duhul Tău Sfânt. Îți mulțumim pentru prezența Ta, pentru Cuvântul Tău și pentru Sângele vărsat. Îți mulțumim că ai încheiat un legământ nou cu noi, Îți mulțumim că astăzi, împreună cu noi, ai binecuvântat poporul Tău de pe întregul pământ. Binecuvântează-i în mod deosebit pe toți aceia care trebuie să facă o călătorie lungă. Aici au venit familii întregi. Iubite Domn, ei au pus Împărăția lui Dumnezeu pe primul loc. Doamne, ei nu s-au dus undeva în vacanță, ci ei au venit aici ca să asculte Cuvântul Tău. Doamne, Te rog răsplătește-le. Tu ai trimis o foamete, așa cum este scris: „*voi trimite foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”(Amos 8:11), Iubite Domn, noi Îți mulțumim că am trăit aceste lucruri: „Adună-Mi pe poporul Meu, pe toți aceia cu care Eu am încheiat un legământ și ei au confirmat legământul cu Mine”.

Doamne, Tu ai încheiat legământul cu noi și în Mat. 26:26-28 ai spus: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți și pentru noi toți*”. Tu Ți-ai vărsat Sângele. Noi suntem gloata răscumpărată, rezultatul a ceea ce s-a întâmplat pe Golgota, primul rod, fiii și fiicele lui Dumnezeu. Iubite Domn,

binecuvântează peste așteptări, rugăciuni și cereri. Noi credem că Cuvântul Tău nu se va întoarce gol înapoi, ci își va face efectul, își va atinge scopul pentru care Tu l-ai trimis în viețile tuturor celor ce îl cred și l-au primit. Iubite Domn, Îți mulțumesc că noi împreună vom trăi încheierea în timpul harului și revenirea Ta va avea loc la timpul hotărât. Tu nu întârzi cu împlinirea făgăduinței, ci aștepti până când ultimul va fi chemat, introdus și adăugat.

Credinciosule Domn, încă o dată Îți mulțumesc din inimă pentru toți frații și surorile care au făcut o călătorie lungă și au venit ca să asculte Cuvântul Tău. Împreună Îți mulțumim pentru toți frații noștri care vin aici și traduc, pentru ca toți să fie binecuvântați. Binecuvântează-i pe toți din toate limbile. Binecuvântează-i pe toți frații slujitori, pe toți aceia care au parte de vestire, care dau mai departe împart aceeași hrană, dând-o mai departe.

Iubite Domn, noi am recunoscut timpul și ceasul, mesajul și mesagerul și Îți mulțumim că avem parte de ceea ce faci Tu în prezent. Dăruiește-mi har mie și nouă tuturor. Îți mulțumim împreună din inimă că Tu ne-ai vorbit, că avem dreptul să credem și facem parte din acea gloată care face voia Ta din inimă și prin credință suntem ascultători de Cuvântul Tău. Te rugăm ridică-Ți Fața Ta peste noi toți, dăruiește-ne binecuvântarea și pacea Ta, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Nu mai este totul atât de simplu. Mai ales călătoria în Mauritius și mai departe în Reunion a adus cu sine nopți nedormite, diferențe de fus orar și oboseală. Cum am spus înainte, vă rog aduceți în rugăciunile voastre adunările din Londra și Berlin. Adunările sunt planificate până la sfârșitul anului. Domnul știe ce mai trebuie făcut și poate fi făcut. Noi Îi stăm la dispoziție până vom vedea ceea ce am crezut. Vă mulțumesc că ați venit. Luați saluturi cu voi pretutindeni unde mergeți. Cu adevărat Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți. Amin.